Sygn. akt IV KK 177/20

POSTANOWIENIE

Dnia 2 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Igor Zgoliński

po rozpoznaniu w sprawie **R. G.**
na posiedzeniu bez udziału stron
wniosku skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 12 lipca 2019 r., sygn. akt IX Ka (…), utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K. z dnia 3 grudnia 2018 r., sygn. akt II K (…),
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. a contrario

p o s t a n a w i a
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Należy na wstępie zaakcentować, że instytucja wstrzymania wykonania wyroku określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, zaś potrzeby jej zastosowania nie może uzasadniać wyłącznie czynność wniesienia kasacji. Jest to bowiem odstępstwo od ogólnej reguły, wyrażonej w art. 9 § 2 k.k.w., wedle której orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia. W judykaturze przyjęto, że wstrzymania wykonania wyroku może mieć miejsce wówczas, gdy charakter zarzutów kasacyjnych wskazuje na ich oczywistą zasadność. Chodzi tu o sytuacje tego rodzaju, gdy można już na wstępie stwierdzić procesową egzystencję doniosłych argumentów dla uznania zasadności kasacji, względnie gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe bądź nieodwracalne skutki.

\N przedmiotowej sprawie jako uzasadnienie wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia skazany podniósł oczywistą zasadność kasacji. Sąd Najwyższy stoi na stanowisku, iż podane we wniosku okoliczności nie implikują zastosowania instytucji wstrzymania wykonania prawomocnego orzeczenia. Na obecnym etapie postępowania nie można bowiem stwierdzić zaistnienia aż tak relewantnych przyczyn do uznania słuszności wniesionej kasacji, aby uchylenie wyroku sądu odwoławczego i przekazanie sprawy temu sądowi do ponownego rozpoznania stało się wysoce prawdopodobne. Przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być wszakże kompleksowa, merytoryczna ocena zasadności podniesionych w kasacji zarzutów. To winno podlegać weryfikacji na dalszym etapie postępowania, podczas merytorycznego rozpoznania kasacji. Nie antycypując wyniku postępowania kasacyjnego, należy stwierdzić, że podniesiona przez obrońców argumentacja nie jest tego rodzaju, by można mówić o bezspornej wadliwości kwestionowanego wyroku sądu odwoławczego. Zarówno liczba jak i waga podniesionych zarzutów nie przemawia to automatycznie za potrzebą uznania wysokiego stopnia prawdopodobieństwa uwzględnienia kasacji. Zauważyć trzeba, że oskarżyciel publiczny w pisemnej odpowiedzi na kasację ocenił wniesioną skargę kasacyjną obrońcy jako bezzasadną w stopniu oczywistym.

Uwzględniając powyższe okoliczności Sąd Najwyższy postanowił zatem jak w sentencji.